

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГРАМЕМ ЗІ ЗНАЧЕННЯМ
ПРОТИСТАВЛЕННЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ: -지만, -는데, -으나**

Студентки групи Кор24-21
факультету східної та слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035. 066 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – корейська
Кулешової-Мартишко Катерини Віталіївни

Науковий керівник:
Слудна Наталія Олександрівна
Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1	7
ПОНЯТТЯ ГРАМАТИКИ. ПРОТИЛЕЖНІСТЬ ТА ПРОТИСТАВЛЕННЯ. СПОСОБИ ВИРАЖЕННЯ ПРОТИСТАВЛЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	7
1.1. Поняття граматики, граматичного значення та грамеми у лінгвістиці	7
1.2. Поняття протилежності та протиставлення	9
1.3. Протиставлення та антитеза. Поняття антитези	11
1.4. Дослідження теми протилежності та протиставлення у філософії та лінгвістиці	12
1.5. Способи вираження протиставлення в українській мові. Сполучник. Види сполучників. Зіставно-протиставні сполучники	13
1.6. Корейська мова. Корейська мова за типологічною класифікацією мов. Особливості граматики корейської мови. Вираження протиставлення у корейській мові.....	16
Висновки до розділу 1	18
РОЗДІЛ 2	19
З'ЄДНУВАЛЬНІ ЗАКІНЧЕННЯ -지만, -는데, -으나. ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ, РІЗНОМАНІТНІСТЬ ЗНАЧЕНЬ ТА ВИКОРИСТАННЯ У КОНТЕКСТІ -지만, -는데, -으나. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГРАМЕМ -지만, -는데, -으나 ПРИ ВИРАЖЕННІ ЗНАЧЕННЯ ПРОТИСТАВЛЕННЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ	19
1.1. З'єднувальне закінчення -지만, граматичні особливості, використання його у реченні та відповідники в українській мові.....	19

2.2. З'єднувальне закінчення -는데, граматичні особливості, різноманітність значень та використання його у реченні. Переклад на українську мову.....	22
2.3. З'єднувальне закінчення -으나, граматичні особливості, різноманітність значень та використання його у реченні. Переклад на українську мову.....	25
2.4. Порівняльна характеристика грамем зі значенням протиставлення в корейській мові: -지만, -는데, -으나.....	27
Висновки до розділу 2	30
ВИСНОВКИ	32
АНОТАЦІЯ	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	36

ВСТУП

Протилежність - це сенс, що відрізняється складними шляхами становлення і володіє засобами вираження на всіх рівнях мови. Процеси формування протилежності пов'язані з розвитком мислення людини та розумінням його становища у світі, відділенням та вибудовуванням кордонів власного Я.

Протилежність усвідомлюється мовцем після певного протиріччя, що виникає у будь-якій ситуації, коли протиставляються певні ознаки чи твердження. Це явище трактується як діалектичний парадокс, який включає взаємодію між взаємовиключними, але водночас взаємопов'язаними протилежностями в межах одного об'єкта, його стану чи поняття. Отже, протиставлення - це один із способів осмислення реальності людиною, який формувалася в процесі розвитку людського мислення. У науковій літературі протиставлення є предметом досліджень, яке вивчається як філософське, логічне, психологічне й лінгвістичне поняття.

Інтерес до семантики протилежності обумовлений тенденціями сучасної лінгвістики - дослідженням мови у зв'язку з людською свідомістю, розумінням реальності людської мови з погляду діалогічності та полілогічності, увагою до позиції суб'єкта та вираження суб'єктивної оцінки, як і становить актуальність цієї роботи.

У XIX сторіччі тема протиріччя й протилежностей зацікавила філософа А. Шопенгауера. Протиріччя стало основою для дослідження «волі» у його праці. «В основі усього лежить воля, яка є абсолют, першоосною всесвіту» - це стверджує німецький філософ А. Шопенгауера.

На початку XX століття з'явилися перші дослідження, що були присвячені темі протиставлення у лінгвістиці. Проте, ці дослідження аналізують протиставлення крізь призму лексичного складу мови. Мовознавці прагнули визначити, як співвідносяться значення різних слів у парадигмах.

Стосовно способів вираження протиставлення у реченні, для носіїв європейських мов нелегко зрозуміти, як саме виражається протиставлення у

корейській мові, адже корейською мовою протиставлення виражається по-різному: за ступенем ввічливості, в залежності від місця та обставин розмови, в залежності від людини, з якою ведеться діалог, а також в залежності від того, чи це жива розмова, чи протиставлення потрібно позначити на письмі. Отже, на вираження протиставлення корейською мовою впливає багато факторів. Використання неправильної граматики для вираження протиставлення часто призводить до проблем та непорозуміння у процесі комунікації, а незнання правильного використання грамем зі значенням протиставлення у корейській мові нерідко ускладнює розуміння іншомовного тексту.

Актуальність дослідження зумовлено зростанням кількості індивідуумів, що вивчають корейську мову та прагнуть спілкуватися нею, що потребує високого рівня знань даної мови, аби чітко та легко формувати свою думку. За даними статистики, з кожним роком корейська культура набуває все більшої популярності та виникає багато бажаючих вчити мову. Тому дуже важливо досконало знати граматику та вміти правильно виражати протиставлення під час розмови з різними людьми та описуючи різні ситуації.

Метою роботи є детальне ознайомлення зі способами вираження протиставлення у корейській мові, ознайомлення з правильним використанням цих граматичних форм у контексті, порівняння їх між собою, визначення спільних та відмінних рис та визначення частоти використання різних граматик зі значенням протиставлення.

Для досягнення цієї мети необхідно виконати такі завдання:

1. Розібрати поняття граматичного значення та грамеми у лінгвістиці;
2. Дослідити поняття протилежності та протиставлення у лінгвістиці;
3. Визначити способи вираження протиставлення в українській мові;
4. Розглянути класифікацію сполучників в українській мові та визначити за допомогою яких сполучників виражається протиставлення в українській мові;
5. Дослідити особливості граматики корейської мови;

6. Визначити яким способом виражається протиставлення в корейській мові:
7. Розглянути особливості використання граматичних конструкцій -지만, -는데, -으나 зі значенням протиставлення, розглянути використання їх у контексті;
8. Порівняти корейські з'єднувальні закінчення -지만, -는데, -으나 між собою.

Об'єктом дослідження виступає категорія протиставлення, результатом вираження якого передається значення контрасту під час розмови.

Предметом даного дослідження виступають засоби вираження протиставлення у корейській мові, а саме з'єднувальні закінчення -지만, -는데, -으나.

Матеріалами даного дослідження виступають грамеми корейської мови зі значенням протиставлення, які найчастіше використовуються для позначення контрасту у розмові та на письмі.

Методами дослідження є метод суцільної вибірки, метод компонентного аналізу, описовий метод, зіставний метод та метод лінгвостатистичного аналізу.

Наукова новизна даної роботи полягає в тому, що в ній зроблено комплексне дослідження використання граем зі значенням протиставлення та порівняння їх між собою у контексті.

Практичне значення дослідження виражається тим, що результати та висновки, що були отримані під час даного дослідження, дають чітке розуміння доречності використання різних закінчень зі значенням протиставлення у розмові при певних обставинах з різними категоріями людей, що запобігає виникненню проблем та непорозумінням у процесі комунікації та спрощує розуміння іншомовного тексту.

РОЗДІЛ 1

ПОНЯТТЯ ГРАМАТИКИ. ПРОТИЛЕЖНІСТЬ ТА ПРОТИСТАВЛЕННЯ. СПОСОБИ ВИРАЖЕННЯ ПРОТИСТАВЛЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

1.1 Поняття граматики, граматичного значення та грамеми у лінгвістиці

Грамматика (від гр. *grammatike techne* - мистецтво читати й писати букви, *gramma* - буква, написання) - фрагмент мовної системи, який містить в собі два мовних рівня (морфологічний і синтаксичний) і представляє закономірності словозміни і формотворення мови, її частиномовну й категорійну організацію, способи зв'язку словоформ у реченні. У мовознавстві це розділ, який вивчає частиномовну диференціацію мови, її категорійну природу, закономірності словозміни й формотворення та способи зв'язку слів у реченні (Селіванова, 2006)

Грамматика об'єднує дві лінгвістичні дисципліни: морфологію й синтаксис.

Морфологія (від гр. *morphe* "форма" і *logos* "слово, вчення, наука") - розділ граматики, який вивчає граматичні властивості слова, зміну форм слів і пов'язаних із ними граматичних значень (Кочерган, 2004, с. 262). Морфологія - це наука про частини мови, тому можна сказати, що морфологія - це грамматика слів. Говорити про морфологію неможливо не згадавши морфему.

За словником лінгвістичних термінів (1985, с. 137) морфема (від гр. *morphē* - форма) - найменша значуща неподільна частина мови, яка виступає як носій певного лексичного чи граматичного значення і регулярно відтворюється відповідно до моделей цієї мови.

Синтаксис (гр. *syntaxis* - побудова, зв'язок) - розділ граматики, що вивчає способи поєднання слів у словосполучення і речення, а також властивості цих одиниць (Карпенко, 2006, с. 258).

Межу між морфологією і синтаксисом у граматиці визначають слова: словесна частина граматичної будови мови належить морфології, а частина, що охоплює багато слів, є об'єктом синтаксичного дослідження. Проте, аналітичні форми як буду писати, зробив би вивчає не синтаксис, а морфологія. І навпаки, деякі групи службових слів, наприклад сполучники та, а, бо, щоб, й, які є окремими словами, вивчає синтаксис, а не морфологія.

Кожне слово виражає явище дійсності, тобто має лексичне значення, наприклад: банан - «жовтий дугоподібний фрукт», стіл - «горизонтальна дошка на ніжках», літак - «машина, що літає та може перевозити людей і вантаж», рушник - «шматок тканини, який використовують, що витиратися», чайник - «побутовий предмет, у якому нагрівають воду» тощо. Так, ці слова семантично відрізняються, але їх об'єднують в одну групу граматичного значення іменника, називного відмінка, однини та чоловічого роду.

Грамматичне значення - узагальнене (абстрактне) мовне значення, яке властиве рядам слів, словоформ, синтаксичних конструкцій і яке має в мові регулярне (стандартне) вираження (Кочерган, 2004, с. 264). Грамматичне значення, на відміну від лексичного, об'єднує групу слів, а не одне слово.

Слова об'єднуються за граматичним значенням за допомогою граем.

За Селівановою (2006) граема (від гр. *gramma* - буква) - елементарна одиниця граматичного значення певної граматичної категорії як одна з її опозицій (граема однини, доконаного виду, першої особи тощо). Граема являє собою єдність значення та способу його вираження.

Отже, граема - найменша одиниця граматичного значення, подібно тому, як фонема забезпечує для вченого-лінгвіста мінімальну одиницю фонології, а морфема забезпечує нас мінімальною одиницею лексики.

У сучасній українській мові виділяють дієслівні граеми, граеми теперішнього, минулого і майбутнього часу, граеми доконаного і недоконаного виду.

Наприклад, грамема минулого часу вказує на час дії, який тривав до моменту мовлення про неї або до початку іншої дії: записав, прочитав; сідав обідати після того, як мив руки.

Грамема теперішнього часу вказує на час дії, яка співпадає з моментом мовлення про неї або з часом тривання іншої дії: пишу, співаю, читаю; читає тоді, коли бачить як читають однокласники.

Грамема майбутнього часу вказує на час дії, яка триватиме після повідомлення про неї або після того, як завершиться інша дія: писатиму, читатиму, їстиму; напишу тоді, коли ти напишеш.

Поняття «грамема» поширюють також на синтаксичні форми - ряди синтаксичних конструкцій, що виражають те саме синтаксичне значення. Грамеми цього типу структурують синтаксичну категорію, наприклад грамеми об'єктивної і суб'єктивної модальності є компонентами синтаксичної категорії модальності (Русанівський та ін., 2004, с. 117).

1.2. Поняття протилежності та протиставлення

Протилежність - це сенс, що відрізняється складними шляхами становлення і володіє засобами вираження на всіх рівнях мови. Процеси формування протилежності пов'язані з розвитком мислення людини та розумінням його становища у світі, відділенням та вибудовуванням кордонів власного Я.

Протилежність усвідомлюється мовцем після певного протиріччя, що виникає у будь-якій ситуації, коли протиставляються певні ознаки чи твердження. Це явище трактується як діалектичний парадокс, який включає взаємодію між взаємовиключними, але водночас взаємопов'язаними протилежностями в межах одного об'єкта, його стану чи поняття. Отже, протиставлення - це один із способів осмислення реальності людиною, який формувалася в процесі розвитку людського

мислення. У науковій літературі протиставлення є предметом досліджень, яке вивчається як філософське, логічне, психологічне й лінгвістичне поняття.

Інтерес до семантики протилежності обумовлений тенденціями сучасної лінгвістики - дослідженням мови у зв'язку з людською свідомістю, розумінням реальності людської мови з погляду діалогічності та полілогічності, увагою до позиції суб'єкта та вираження суб'єктивної оцінки, як і становить актуальність цієї роботи.

У науковій літературі семантика протилежності визначається через поняття «протиставлення», «опозиція».

Протиставлення - це сильна, гнівна або жорстока незгода та несхвалення; акт протидії або стан протидії (Opposition definition and meaning | collins english dictionary, б. д.).

В основі протиставлення лежать ідеї порівняння та тотожності. Два об'єкти, які не мають жодної підстави для порівняння, не можуть бути протиставлені. Основа для порівняння – це компонент тотожності в операції протиставлення.

Протиставлення є результатом порівняння двох об'єктів і демонстрацією їх як нетотожних. Першорядною є ідея порівняння, а сенс протиставлення реалізується через подальше заперечення одного з об'єктів. Для протиставлення двох або кількох речей необхідна загальна основа (константа) та специфічні відмінності (змінні), що є основою для створення протиставлення.

У Академічному тлумачному словнику української мови у іменника «протиставлення» немає самостійного значення, але є родинні йому слова:

Протиставити - порівнювати, зіставляти кого-, що-небудь, вказуючи на їх несхожість, різницю, протилежність (Словник української мови: В 11 томах - Том 8, 1977. - ст. 321).

Отже, протиставляти означає зіставляти кого-небудь або що-небудь і вказувати на їх відмінність і протилежність. Порівнюючи, віддавати перевагу комусь або чомусь.

Протиставлення у лінгвістиці можна визначити як відмінність двох або більше однорідних одиниць мови, здатна виконувати семіологічну функцію, тобто бути семіологічно релевантним.

1.3. Протиставлення та антитеза. Поняття антитези

Часто протиставлення зіставляють із антитезою.

За Лесином (1971) антитеза – це "особливо підкреслене протиставлення протилежних життєвих явищ, понять, почуттів, думок, людських характерів" (с.28).

Антитеза (грец. *antithesis*; - протиставлення) - фігура мови, що полягає в протиставленні або зіставленні порівнюваних понять, явищ, ситуацій шляхом поєднання їх позначень в одному контексті для досягнення певного виражально-зображального ефекту (увиразнення протилежності, підкреслення несумісності або, навпаки, діалектичного співіснування контрастних понять у межах певного цілого). Наприклад: «І як у серці поєднати розлуки лід, любові жар!» (В. Сосюра), «Тотожним бути й відрізнятись - в цьому життя живого суть» (П. Тичина) (Русанівський та ін., 2004, с. 26).

В антитезі використовуються антоніми, а також слова та вислови, які можуть бути тим чи іншим чином протиставлені одне одному у контексті, а також за допомогою синтаксичних засобів та інтонації.

Антитеза виражається за допомогою:

1) протиставлення на лексичному рівні у простому реченні з підрядним зв'язком між словами: «Ми в раї пекло розвели» (Т. Шевченко);

2) протиставлення на лексично-синтаксичному рівні за допомогою інтонації, сполучників, конструкції речення та порядку слів, при сурядних відношеннях між словами, у реченнях, в яких використовується порівняльний зворот і також у складних реченнях.

3) протиставлення на синтаксичному рівні із можливістю наявності тієї чи іншої лексичної спільності, наприклад при простому протиставленні: «Ще сонячні промені сплять, - Досвітні огні вже горять» (Леся Українка), при антиметаболі - поєднанні антитези з хіазмом: «Треба їсти, щоб жити, а не жити, щоб їсти»; «В головах слова стоїть свідомість, у головах свідомості стоїть слово» (Б. Харчук).

У антитезі може бути не лише два, а й більше протиставлень, вони можуть охоплювати весь текст, проявляючись у контрасті. Наприклад, у вірші «Досвітні огні» Лесі Українки є протиставлення «темної ночі» і «досвітніх огнів» .

Антитеза використовується у прислів'ях і приказках, афоризмах, лозунгах (Мир халупам, війна палацам!), у назвах літературних творів: «Лихо давнє й сьогочасне» Панаса Мирного, «З журбою радість обнялась» О. Олеся, «Великий у малім та малий у великім» О. Плюща тощо (Русанівський та ін., 2004, с. 27).

1.4. Дослідження теми протилежності та протиставлення у філософії та лінгвістиці

У XIX сторіччі тема протиріччя й протилежностей зацікавила філософа А. Шопенгауера. Протиріччя стало основою для дослідження «волі» у його праці. «В основі усього лежить воля, яка є абсолют, першоосновою всесвіту» - це стверджує німецький філософ А. Шопенгауера (Schopenhauer, 1859).

На думку Шопенгауера, воля не обмежена законами простору і часу, вона непізнана. Але силою, що проявляє все навкруги, є саме воля. Цей прояв не усвідомлюється та в просторі й в часі є випадковим.

У творах Шопенгауера протиставлення проявляється у незмінності, вільності волі. Воля здатна стверджувати або заперечувати саму себе, у чому й проявляється протилежність. У своїх працях філософ стверджує, що воля - це безперервна напруга, оскільки будь-яка дія починається з почуття незадоволеності власним станом.

Водночас насолода короткочасна і викликає нові страждання. Тому філософ вважав, що це не тільки відкриє шлях до пізнання сутності людини, а й звільнить її від страждань.

На початку ХХ століття з'явилися перші дослідження, що були присвячені темі протиставлення у лінгвістиці. Проте, ці дослідження аналізують протиставлення крізь призму лексичного складу мови. Мовознавці прагнули визначити, як співвідносяться значення різних слів у парадигмах.

Наукова розвідка Ч. К. Огдена «Opposition» (Протиставлення) стала однією із найперших спроб описати мовні проблеми протиставлення. Вона була написана у 1932 році. У даній роботі наведено 25 пар англійських слів, які найчастіше зустрічаються в лексикографічних, психологічних і логічних творах як приклади протилежностей. Автор докладно пояснює кожну пару та пропонує використовувати для аналізу виокремлених пар лексем такі терміни, як «шкала» та «розріз». Наприклад, «видимий – невидимий», «гарний – поганий», «відкритий – закритий» (Ogden C. K., 2013).

1.5. Способи вираження протиставлення в українській мові. Сполучник. Види сполучників. Зіставно-протиставні сполучники

Найчастіше протиставлення в українській мові виражається за допомогою сурядних зіставно-протиставних сполучників. Для того, щоб якісно зрозуміти як саме за допомогою сполучників виражається протиставлення, потрібно розглянути що саме є сполучником.

Сполучники - це службові слова, які служать для зв'язку однорідних членів речення та частин складного речення (Плющ та ін., 2009, с. 302).

Огоновський Омелян Михайлович уперше вжив термін «сполучник», що є калькою з грецького «συνδρασμός» і латинського «*coniunctio*» (зв'язок, поєднання), у

«Граматичі руского язїка для школь середньїхь» (1889). В окрему частину мови сполучник було виділено в античній граматичі Діонісієм Фракійським (2—1 ст. до н. е.) (Русанівський та ін., 2004, с. 633).

За граматичним призначенням сполучники наближаються до сполучних слів, але на відміну від сполучникового слова, яке є повнозначною частиною мови (займенником, прислівником), сполучник не є членом речення (Селіванова, 2006, с.572).

У простих реченнях сполучники виступають як самостійні одиниці, нейтральні щодо граматичних характеристик, відмінків, а також належності до тієї або іншої частини мови відповідного повнозначного лексичного компонента (Грищенко та ін., 2002, с. 419).

За структурою сполучники поділяються на прості (однослівні), складні (однослівні, але двокореневі) і складені (неоднослівні).

За похідністю - на непохідні й похідні. Ті сполучники, які в сучасній українській мові не співвідносяться з іншими словами і не поділяються на морфеми, належать до непохідних сполучників. Наприклад, сполучники і (й), та, а, бо. Похідні сполучники утворювалися від інших частин мови, переважно поєднанням займенників і прислівників з прийменниками та частками (Русанівський та ін., 2004, с. 633).

За способом уживання сполучники поділяються на одиничні, повторювані й подвійні (парні), а за характером зв'язку на сурядні та підрядні.

Підрядні сполучники виражають залежність однієї одиниці від іншої у реченні. Вони вживаються у складних підрядних реченнях різних семантико-синтаксичних властивостей і, таким чином, служать засобом вираження залежності підрядного речення від головного. Сполучні слова, які на відміну від сполучників, беруть безпосередню участь у формуванні внутрішньої синтаксичної структури підрядного речення як головні або підрядні елементи, вживаються так само, як і підрядні сполучники (Грищенко та ін., 2002, с. 423).

За значенням підрядні сполучники поділяються на: з'ясувальні (що, як, ніби); причинові (бо, тому що, оскільки та інші); часові (як, коли, доки, щойно тощо); сполучники мети (щоб, аби, для того щоб); умовні (якщо, коли, якби та інші); допустові (хоча, хоч, нехай тощо); порівняльні (як, що, мов, наче та інші); сполучники наслідку (так що, так що аж); пояснювальні (тобто, а саме, зокрема) (Словник лінгвістичних термінів, 1985, с. 280).

Частини складносурядного речення, які поєднують сполучники сурядності, рівноправні та граматично незалежні одне від одного. За характером відношень між членами речень і частинами складного речення вони поділяються на єднальні (і, та, а); зіставно-протиставні (а, але, зате, проте, однак); розділові (то, чи, або, хоч); градаційні (не тільки ... а й, не лише ... а); приєднувальні (а й, ще й, та й) (Плющ та ін., 2009, с. 303).

Найчастіше протиставлення в українській мові виражається за допомогою зіставно-протиставних сполучників.

Зіставно-протиставні сполучники – це сурядні сполучники, які оформлюють відношення протиставності між членами речення і частинами складних речень та вказують на контрастність описуваних явищ (Словник лінгвістичних термінів, 1985, с. 280).

Зіставно-протиставними сполучниками є: а, але, та (але), однак, зате, проте, тільки, лише, хоч... але, хоч... зате, хоч... та, а втім, так, тим часом, як... так і, не тільки (не лише)... а (але) й, не то що... а (але), не так і... як.

Розглянемо приклади речень, у яких протиставлення виражено за допомогою зіставно-протиставних сполучників:

Із вирію летять, Курличучи, ключі, а з моря вітер дме, гарячий, нетерпливий... (М. Зеров); Посріблені ліси окуталися тінню, а небосхил горить і віти золотить (М. Рильський); Зустріч була не організована, трохи безладна, зате шумна й радісна (Ю. Шовкопляс); Хати були великі, просторі, тільки темні та чорні (П. Мирний); Сама б учила, так не знала Вона письма того (Т. Шевченко); Не то, що вода глибока на броді,

але бистра така, рве каміння з-під ніг, котить кам 'яні брили з гори і дуже легко може перевернути віз (І. Франко) (Грищенко та ін., 2002, с. 421).

1.6. Корейська мова. Корейська мова за типологічною класифікацією мов. Особливості граматики корейської мови. Вираження протиставлення у корейській мові

Корейська мова - мова корейців, державна мова Республіки Корея та КНДР. Зараз корейською мовою розмовляють близько 70 мільйонів людей півострова (48 млн у Південній Кореї та 22 млн у Північній Кореї) і також значна кількість корейських мігрантів та їхніх нащадків в таких країнах, як Китай (2 млн), США (1,9 млн), Японія (700 тис.), колишній СРСР (500 тис.), а останнім часом Австралія, Канада і Нова Зеландія (Song, 2005, с. 13).

За морфологічною типологією мов корейська мова вважається ізольованою мовою.

Ізольовані мови (мовний ізолят) – це мови, які виникли природнім шляхом та генеалогічно не пов'язані з іншими мовами. Ізольовані мови не походять від іншої давньої мови і не мають предків. Мовні ізоляти самі по собі є окремою мовною сім'єю, тобто складаються із одної мови – самої себе.

Мовних ізоляти характеризуються незмінністю та морфологічною нерозчленованістю слів і мають лише один різновид морфем - корінь. У таких мовах порядок слів виражає граматичне значення. До ізольованих мов, окрім корейської, належать давньокитайська мова веньянь, а також баскська мова, шумерська, айну тощо (Карпенко, 2006, с. 98).

Якщо відповідно до типологічної класифікації мов корейська мова належить до категорії ізольованих, то за морфологічною структурою корейську мову можна віднести до аглютинативних.

Для аглютинативних мов характерний незмінний корінь, тому внутрішня флексія відсутня. Афікси у межах слова самостійні, адже їх можна відділяти один від одного, причому афікси зберігають своє значення незалежно від місця у слові (Карпенко, 2006, с. 98).

Афікси-приклейки позначають час, особу, число, спосіб, відмінок та інші граматичні значення. Приклейки механічно приєднуються (приклеюються) до слова-основи (Кочерган, 2004, с. 324).

Закінчення у корейській мові грають надважливу роль. Вони надають реченню логічний зв'язок, визначають соціальні ієрархічні стосунки між мовцями, виражають рівень поваги, манери, з якою метою мовець говорить, а також надає емоційного забарвлення реченню.

В корейській мові є декілька типів закінчень, що додаються до основи слова. Є передкінцеві суфікси (선어말어미) та кінцеві (어말어미). Кінцеві закінчення поділяються на заключні (종결어미) та незаклучні (비종결어미), які у свою чергу поділяються на з'єднувальні (연결어미), які формують з двох чи більше простих речень одне складне. Також є трансформаційні закінчення (전성어미), за допомогою яких слова переходять з однієї частини мови в іншу.

Говорячи про протиставлення, яке в українській мові протиставлення найчастіше виражається за допомогою сполучників, то у корейській мові для вираження протиставлення найчастіше використовуються афікси-приклейки, а саме з'єднувальні закінчення (연결어미), які об'єднують два простих речення в одне. Прикладом з'єднувальних конструкцій у корейській мові є -고, -지만, -거나, -계, -(으)만, -(으)나, -(으)니까, -는데 тощо.

Грамеми -지만, -는데, -(으)나 у корейській мові використовуються для вираження протиставлення у реченні.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Протиставляти означає порівнювати, зіставляти кого-, що-небудь, вказуючи на їх несхожість, різницю, протилежність. Протилежність усвідомлюється мовцем після певного протиріччя, що виникає у будь-якій ситуації, коли протиставляються певні ознаки чи твердження.

Досліджуючи явище протиставлення, ми з'ясували, що протиставлення часто зіставляють із антитезою. Антитеза – це "особливо підкреслене протиставлення протилежних життєвих явищ, понять, почуттів, думок, людських характерів". Антитеза використовується у прислів'ях і приказках, афоризмах, у назвах літературних творів тощо. Антитеза виражається за допомогою протиставлення на лексичному рівні у простому реченні з підрядним зв'язком між словами; протиставлення на лексично-синтаксичному рівні за допомогою інтонації, сполучників, конструкції речення та порядку слів; протиставлення на синтаксичному рівні при простому протиставленні.

Грамотично в українській мові протиставлення найчастіше виражається за допомогою зіставно-протиставних сполучників сурядності, які оформлюють відношення протиставності між членами речення і частинами складних речень та вказують на контрастність описуваних явищ.

Виконавши дослідження, ми з'ясували, що за морфологічною структурою корейську мову можна віднести до аглютинативних, у яких до незмінного кореня-основи додають афікси-приклейки, що мають своє граматичне значення. Для вираження протиставлення у корейській мові використовуються з'єднувальні закінчення (연결어미), тобто грамеми зі значенням протиставлення.

РОЗДІЛ 2

З'ЄДНУВАЛЬНІ ЗАКІНЧЕННЯ -지만, -는데, -으나. ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ, РІЗНОМАНІТНІСТЬ ЗНАЧЕНЬ ТА ВИКОРИСТАННЯ У КОНТЕКСТІ -지만, -는데, -으나. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГРАМЕМ -지만, -는데, -으나 ПРИ ВИРАЖЕННІ ЗНАЧЕННЯ ПРОТИСТАВЛЕННЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. З'єднувальне закінчення -지만, граматичні особливості, використання його у реченні та відповідники в українській мові

З'єднувальне закінчення -지만 за замовчуванням має значення протиставлення та, на відміну від інших закінчень, воно семантично менш залежне від контексту. Це закінчення є найуніверсальнішим та найпоширенішим способом позначення контрасту в корейських реченнях (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 272).

Воно використовується, коли інформація в другій частині речення протилежна або суперечить інформації у першому. Відповідником -지만 в українській мові є «але» (Korean grammar in use: Beginning, 2010, с.125).

-지만 додається до основи дієслів і прикметників, у випадку використання минулого часу додається -았/였지만, а у випадку використання майбутнього часу додається -겠-:

하지만 – роблю, але;

먹지만 – їм, але;

했지만 – робив, але;

먹었지만 – їв, але;

하겠지만 – робитиму, але;

머겠지만 – їстиму, але.

Це з'єднувальне закінчення виражає сильний ступінь контрасту між двома протилежними одне одному частинами речення. Це основне значення контрасту або протиріччя можна розділити на три різні види застосування.

Перший випадок, коли підмет обох речень різний, описується контраст між двома людьми, речами чи станами речей. Щоб підкреслити високий ступінь протиставлення, до обох підметів ми ставимо закінчення 은/는, щоб зробити акцент на тому, що головною темою речення та тим, що ми обговорюємо, є саме підмети:

딸은 똑똑하지만, 아들론 똑똑하지 않아요.

Донька розумна, але син нерозумний.

나이는 많지만, 마음은 아직 젊어요.

Я старий, але в душі все ще молодий.

성 차이는 인정하지만 성 차별은 싫어요.

Я приймаю гендерні відмінності, але не люблю сексизм (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 272).

У другому випадку вживання -지만 мовець визнає існування певного стану речей у першому реченні, але у другому реченні виражає суперечливу істину, яка є більш значущою, ніж перша. У цьому випадку підмет часто буває однаковим, але не у кожному випадку:

김치를 먹을 수 있지만 별로 좋아하지 않아요.

Я можу їсти кімчі, але не дуже його люблю.

오늘 춥지만, 시장에 가야 해요.

Сьогодні холодно, але я мушу йти на ринок.

단기적으로 효과가 있겠지만, 장기적인 부작용이 클 수 있어요.

У короткостроковій перспективі це може бути ефективним, але довгострокові побічні ефекти можуть бути великими (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 273).

У третьому випадку вживання -지만 виражає те саме значення, що й в українській мові у виразах «перепрошую, але...», «вибачте, а...» тощо:

실례하지만 성함이 어떻게 되세요?

Перепрошую, але як вас звати?

죄송하지만 질문하나 해도 될까요?

Вибачте, а я можу задати питання? (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 274).

-지만 можна використовувати також і з іменниками, додавши -이-, тобто до іменника потрібно додавати -이지만 або -이었지만 у минулому часі:

저는 선생님이지만 어렸을 때 학교 가기 싫었어요.

Хоч я і вчитель, але я ненавидів ходити до школи, коли був молодший.

Для вираження протиставлення не обов'язково використовувати саме з'єднувальне закінчення -지만. У корейській мові також існують слова, які так само означають «але», «проте»: 하지만, 그렇지만. Ці слова передають таке саме значення, як -지만, але 하지만, 그렇지만 не поєднують два речення, а є окремими словами:

여름이에요. 하지만 덥지 않아요.

Літо. Проте, не жарко.

여름이지만 덥지 않아요.

Літо, проте не жарко.

Ці два речення мають абсолютно однакове значення протилежності, але протилежність виражена різними граматичними конструкціями (Kimchi Cloud, 2015)

Слово 그렇지만 може замінити 하지만 і слугує для того ж самого вираження протиставлення. Воно утворене з двох кореневих слів: 그렇지 (перекладається як "так") 지만. Слово 그렇지 використовується для ствердження у корейській мові:

그녀가 연설을 하고 있었나요?

Вона виголошувала промову?

할렘에서 연설하는 것 그렇지 그녀는 있었다

Саме так, вона виступала з промовою в Гарлемі.

Отже, 그렇지만 можна приблизно перекласти як "так, але".

Якщо при розмові з кимось потрібно використовувати формальний стиль звернення, найкращим варіантом для використання є саме 그렇지만:

좋아해요. 그렇지만 적어도 나는 사랑을 구걸하지 않습니다.

Так, я люблю вас. Але, принаймні, я не благаю про вашу любов (Easy conjunctions in korean: 11+ unique rules - ling app, 2021).

Отже, з'єднувальне закінчення -지만 у корейській мові чітко виражає протиставлення та має відповідник «але», «проте» в українській мові.

2.2. З'єднувальне закінчення -는데, граматичні особливості, різноманітність значень та використання його у реченні. Переклад на українську мову

З'єднувальне закінчення -는데 є одним із найуживаніших у корейській мові. Воно має безліч взаємопов'язаних випадків уживання.

Закінчення -는데 додається до дієслова у теперішньому часі, у минулому часі додається закінчення -았/었는데, а у випадку використання майбутнього часу додається -겠-:

하다 - 하는데, 했는데, 하겠는데;

있다 - 있는데, 있었는데, 있겠는데;

먹다 - 먹는데, 먹었는데, 먹겠는데;

Також це закінчення можна додавати до прикметників. Якщо прикметник закінчується на голосний, то додається -는데, а якщо на приголосний, додається -은데:

예쁘다 - 예쁜데;

작다 – 작은데;

До іменників додається закінчення -인데:

학생 – 학생인데;

사과 – 사과인데;

Основним використання граматики -는데 можна визначити як пояснення передісторії ситуації перед тим, як робити припущення, твердження, прохання чи ставити запитання. Перше речення надає довідкову інформацію, яку мовець потім розвиває або використовує як основу для того, що він чи вона стверджує в другому реченні. Зміст другого речення може бути або просто додатковим до того, що викладено в першому реченні, або ж може впливати з нього чи навіть суперечити йому, однак завжди має бути логічно пов'язаним (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 298).

Таким чином, при перекладі на українську мову, значення -는데 може передаватися за допомогою таких різноманітних сполучників, як «і», «так», «але», «проте», «тому».

Найчастіше -는데 зустрічається в розмові, коли мовець повинен надати слухачеві додаткову інформацію щодо основної теми, про яку хоче поговорити. Хоча найбільш важлива інформація міститься у другій частині речення, перша частина речення надає довідкову інформацію, яка допоможе слухачеві зрозуміти всю ситуацію (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 298).

저는 한국 학생인데, 김민수 교수님을 뵈러 왔어요.

Я корейський студент, і я прийшов побачитися з професором Кім Мін Су.

У цьому прикладі важлива інформація, яку мовець хоче донести до слухача, полягає в тому, що він прийшов до професора. Однак, спочатку він використовує речення з -는데, щоб надати деяку довідкову інформацію, в даному випадку пояснити, хто він є.

이 차는 외제차인데 너무 바싸요.

Це іноземна машина, тому певно дорога.

12 시가 넘었는데 재니가 아직도 안 왔어요.

Вже дванадцята, але Джені все ще не вдома.

У цих двох прикладах, довідкова інформація, що надана в першій частині речення, є підставою для певних висновків з боку слухача: у першому прикладі передбачається, що іноземні автомобілі, швидше за все, дорогі, а у другому прикладі зауважено, що 12 година - це дуже пізно, і що Джені вже мала би бути вдома.

Що нам найбільш цікаво, це те, що з'єднувальне закінчення -는데 також може виражати протиставлення, подібно до -지만. Однак, -는데 не виражає такий сильний контраст, як -지만. Замість того, щоб виразити чітко протиставлення між змістом двох частин речень, мовець просто нагадує про певну інформацію чи стан речей як про релевантну фонову інформацію у першій частині речення, яка контрастує з основним станом речей або подією, вираженою в другій частині речення (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 300).

어제는 날씨가 좋았는데 오늘은 비가 와요.

Вчора була хороша погода, але сьогодні йде дощ.

많이 숙제 있는데 영화를 보고 싶어요.

У мене є багато домашньої роботи, але я хочу подивитися фільм.

Також -는데 використовується для вираження протиставлення, коли мовець ставить під сумнів, чи дійсно слухач робить щось, враховуючи попередню інформацію, викладену в першій частині речення:

비가 오는데 거니?

Йде дощ, але ти все одно підеш?

머리가 아파는데 술을 마시니?

Болить голова, проте ти п'єш алкоголь?

Отже, з'єднувальне закінчення *-는데* має широкий спектр використання та багато значень. Воно також може виражати протиставлення, але не такого високого ступеню, як *-지만*, а просто подаючи довідкову інформацію про явище, стан речей чи подію.

2.3. З'єднувальне закінчення *-으나*, граматичні особливості, різноманітність значень та використання його у реченні. Переклад на українську мову

Ще одним закінченням, яке виражає значення протиставлення у корейській мові є *-으나*. Коли слово закінчується на приголосну букву, додається закінчення *-으나*, а коли на голосну, додається *-나*.

있다 – 있으나;

먹다 – 먹으나;

싸다 – 싸나;

비싸다 – 비싸나;

Перш за все, *-으나* може застосовуватися так само, як і *-지만* для вираження контрасту між двома різними людьми, предметами чи станами речей. Обидві форми використовуються як у письмовій, так і в усній мові, але *-으나* частіше використовується в офіційному письмі (Adventuresinkorean, 2015).

값은 좀 비싸나 음식 맛은 좋아요.

Хоча й дорогувато, але на смак їжа відмінна.

좋은 약은 입에 쓰나 몸에 이롭다.

Хороші ліки гіркі, але корисні для організму.

Крім того, *-으나* можна застосовувати так само, як *-지만*, коли мовець вказує на наявність певного явища, стану речей чи подій у першій частині речення, але потім

він представляє суперечливу істину в другій частині речення, яка розглядається як більш значима.

어제 술집에 갔으나 술은 마시지 않았어요.

Я вчора ходив у бар, але нічого не випив.

Грамматика -으나 також має кілька додаткових вживань, які досить відрізняються від -지만.

Перш за все, -으나 може вживатися двічі в одному реченні, приєднуючись до двох предикатів з протилежним значенням, що буде перекладатися як «чи ... або ...». Це означає, що стан справ чи явища, події, описані у другій частині речення, відбувається незалежно від двох варіантів, наведених у першій частині.

앉으나 서나 허리가 아요.

Сиджу я чи стою, спина болить.

좋으나 싫으나 해야 해요.

Подобається чи ні, потрібно це зробити.

-으나 може використовуватися в реченнях, що містять питальні слова, такі як «무엇», «어디», «누구», «언제» та «어떻게», щоб підкреслити, що все, що виражено в цьому реченні, не має значення. Ці конструкції зазвичай перекладаються як «хто б то не був», «коли б то не було», «де б то не було» тощо (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 275).

내가 어디 가나 상관하지 마.

Куди б я не пішов, дивися за собою.

뭘 먹으나 살이 안 썩어요.

Що б я не їла, я не набираю вагу.

Також -으나 може використовуватися для зв'язку двох однакових прикметників, щоб підсилити прикметник. В українській мові для цього зазвичай додають слова

підсилення «дуже», «дійсно», «справді» або використовують ступені порівняння (Korean: A comprehensive grammar, 2011, с. 275).

크나 큰 죄인이 되고 말았어요.

Зрештою, він став справді великим злочинцем.

Отже, граматики -으나 хоч і подібна до -지만, але частіше використовується на письмі та при формальних розмовах. А також, на відміну від -지만, -으나 має декілька значень та використовується не тільки для вираження протиставлення.

2.4. Порівняльна характеристика грамем зі значенням протиставлення в корейській мові: -지만, -는데, -으나

Грамеми -지만, -는데, -으나 виражають протиставлення у корейській мові, але дещо відрізняються одне від одного. Дуже важливо знати різницю між цими закінченнями, щоб правильно використовувати їх та чітко передати те, що мовець хоче сказати.

-지만 характерна тим, що виражає протиставлення та тільки його. Прямим перекладом на українську мову є «але», «проте». За допомогою цієї граматики виражається сильний ступінь протиставлення. Коли інформація в другій частині речення протилежна або суперечить інформації у першій частині, -지만 використовується для об'єднання цих двох частин у одне і протиставляє їх одне одному. Між першою та другою частиною речення виражається сильний контраст.

감기에 걸리지만 수영할 거예요.

Я захворів, але буду плавати.

У прикладі вище ми можемо чітко розпізнати думку та наміри мовця: хоча він і хворий, але піде плавати. Це чітко виражене протиставлення.

Досліджуючи різницю між значенням граматик *-지만* і *-는데*, можна зазначити найбільшу різницю між ними - *-는데* має багато значень та в основному використовується, якщо мовець хоче детальніше розповісти про ситуацію чи явище, доповнити основну тему. Тобто, це з'єднувальне закінчення має багато значень. *-지만* у свою чергу використовується лише для вираження протиставлення.

Окрім цього, за допомогою закінчення *-는데* можна закінчити речення, але *-지만* ніколи не використовується для цього. Навіть в українській мові рідко можна побачити речення, що закінчується сполучником «але» або «проте». Такі випадки бувають, але зазвичай в кінці такого речення ставлять три крапки, що свідчить про те, що є якась додаткова інформація до вже сказаної інформації. Тобто, існує якийсь доповнення. *-는데* саме виражає це доповнення у корейській мові. Зазвичай речення закінчують граматиною *-는데* тоді, коли речення виражає певного жалю або безпорадності (Vancewong, 2017).

여자 친구는 이 바지을 안 샀어요. 싸고 예쁜데...

여자 친구는 이 바지을 안 샀어요. 싸고 예쁘지만...

Моя дівчина не купила ці штани. Але вони дешеві та гарні...

Перший варіант речення правильний. У ньому мовець виражає незрозуміння, чому ж дівчина не купила гарні та недорогі штани. Є якась додаткова інформація, яку мовець можливо хоче сказати, а можливо ні. Тому варіант, де речення закінчується граматиною *-지만* не є правильним.

Якщо досліджувати різницю саме у випадках використання з'єднувального закінчення *-는데* та *-지만* для вираження протиставлення, можна зазначити, що *-는데* виражає слабшу форму протиставлення, ніж *-지만*.

-지만 завжди можна замінити на *-는데* для вираження м'якшого та ввічливішого «але». У цьому сенсі використання *-는데* робить речення більш ввічливим і м'якшим

у деяких контекстах. Наприклад, якщо мовець намагається висловити щось негативне, але не хочете здатися занадто різким або невічливим, зазвичай використовується

-는데 **замість** -지만 (Vancewong, 2017).

그 사람은 중국에서 태어났지만 중국어 잘 못해요.

그 사람은 중국에서 태어났는데 중국어 잘 못해요.

Він народився у Китаї, але не може добре говорити китайською.

Обидва речення є правильними, але відтінок їхнього значення дещо різний. У першому реченні виражається різке та пряме протиставлення. У другому ж реченні протиставлення не таке різке та більш ввічливе. Друге речення не образить людину, про яку йде мова.

Окрім цього, **замість** того, щоб виразити чітке протиставлення між змістом двох частин речень, граматики -는데 більше нагадує про певну інформацію чи стан речей як про релевантну фонову інформацію у першій частині речення, яка контрастує з основним станом речей або подією, вираженою в другій частині речення.

비가 오는데 거니?

Йде дощ, але ти все одно підеш?

З'єднувальне закінчення -으나, подібно до -는데, має широкий спектр використання, тобто виражає не тільки протиставлення. -으나 може вживатися двічі в одному реченні, приєднуючись до двох предикатів з протилежним значенням, що буде перекладатися як «чи ... або ...».

좋으나 싫으나 해야 해요.

Подобається тобі чи ні, потрібно це зробити.

Якщо порівнювати -으나 з -는데 та -지만, -으나 використовується для вираження протиставлення частіше на письмі, аніж у розмові, а також при формальних розмовах, у статтях чи науковій літературі, дослідженнях, тощо.

법정에서 진실을 말했으나 그 진실이 저에게 불리하게 작용했습니다.

Я говорив правду в суді, але ця правда поставила мене в невідгідне становище.

경제성장은 빠르나 시민들의 의식 수준은 여전히 낮습니다.

Економічне зростання стрімке, але рівень свідомості громадян все ще низький.

У другому прикладі заміна -으나 на -지만 можлива, але використання з'єднувального закінчення -는데, у свою чергу, недоречно. Особливо якщо це наукова стаття. -는데 більше вживається під час живої розмови.

Отже, розглянувши приклади, можна чітко визначити різницю між використанням з'єднувальних закінчень -지만, -는데 та -으나 для вираження протиставлення: -지만 виражає протиставлення і лише його, тобто граматика не має інших значень і виражає дійсно високий ступінь протилежності, чітке «але», «проте»; -는데 має більш широкий спектр використання та при вираженні протиставлення пом'якшує його та робить більш ввічливим, також більше подає певну додаткову інформацію до основної теми; -으나 також має декілька випадків уживання, а у значенні протиріччя використовується на письмі та у формальних розмовах.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

Провівши дослідження у розділі 2, ми виявили, що у корейській мові є декілька грамем, що можуть виражати протиставлення. Цими грамемами є *지만*, *-는데* та *-으나*. Хоча всі ці закінчення виражають протиріччя, але використовуються у різних випадках та виражають різний ступінь протиставлення.

-지만 виражає протиставлення і лише його, тобто ця граматика не має інших значень і виражає дійсно високий ступінь протилежності. Відповідником *-지만* в українській мові є «але», «проте». Воно використовується, коли інформація в другій частині речення протилежна або суперечить інформації у першому та об'єднує ці дві частини в одне речення, виражаючи контраст.

딸은 똑똑하지만, 아들은 똑똑하지 않아요.

Донька розумна, але син нерозумний.

З'єднувальне закінчення *-는데* має більш широкий спектр використання та зазвичай використовується для доповнення основної теми речення додатковою інформацією. При вираженні протиставлення *-는데* пом'якшує його та робить більш ввічливим, також доповнює його певною додатковою інформацією. Тобто, якщо порівнювати саме вираження протиставлення за допомогою *-지만* та *-는데*, *-는데* виражає протиставлення м'якше.

머리가 아파는데 술을 마시나?

Болисть голова, проте ти п'єш алкоголь?

З'єднувальне закінчення *-으나*, подібно до *-는데*, має широкий спектр використання, тобто виражає не тільки протиставлення. При вираженні значення протиріччя використовується більше на письмі та у формальних розмовах.

경제성장은 빠르나 시민들의 의식 수준은 여전히 낮습니다.

Економічне зростання стрімке, але рівень свідомості громадян все ще низький.

ВИСНОВКИ

У даній роботі ми дослідили з'єднувальні закінчення -지만, -는데, -으나 зі значенням протиставлення. Інтерес до цієї теми обумовлений тим, що останні роки зростає кількість людей, що вивчають корейську мову та прагнуть спілкуватися нею, що потребує високого рівня знань даної мови, аби чітко та легко формувати свою думку. Використання неправильної граматики для вираження протиставлення часто призводить до проблем та непорозуміння у процесі комунікації, а незнання правильного використання грамем зі значенням протиставлення у корейській мові нерідко ускладнює розуміння іншомовного тексту. Тому дуже важливо досконало знати граматику та вміти правильно виражати протиставлення під час розмови з різними людьми та описуючи різні ситуації.

Провівши дослідження, у результаті ми визначили, що:

1. Найчастіше протиставлення в українській мові виражається за допомогою зіставно-протиставних сполучників, сурядних сполучників, які оформлюють відношення протиставності між членами речення і частинами складних речень та вказують на контрастність описуваних явищ (а, але, та (але), однак, зате, проте тощо).
2. За морфологічною типологією мов корейська мова вважається ізольованою мовою, які характеризуються незмінністю та морфологічною нерозчленованістю слів і мають лише один різновид морфем - корінь. Але за морфологічною структурою корейську мову відносять до аглютинативних, яким характерний незмінний корінь, а афікси у межах слова самостійні, їх можна відділяти один від одного, причому афікси зберігають своє значення незалежно від місця у слові. Закінчення у корейській мові надають реченню логічний зв'язок, визначають соціальні ієрархічні стосунки між мовцями, виражають рівень поваги, манери, з якою метою мовець говорить, а також надає емоційного забарвлення реченню.

3. Розглянувши особливості граматики корейської мови, ми зрозуміли, що для вираження протиставлення найчастіше використовуються афікси-приклейки, а саме з'єднувальні закінчення (연결어미), які об'єднують два простих речення в одне. Грамами -지만, -는데, -(으)나 у корейській мові використовуються для вираження протиставлення у реченні. Провівши дослідження у розділі 2, ми виявили, що у корейській мові є декілька грамам, що можуть виражати протиставлення. Цими грамами є 지만, -는데 та -으나. Хоча всі ці закінчення виражають протиріччя, але використовуються у різних випадках та виражають різний ступінь протиставлення.
4. Розглянувши використання з'єднувального закінчення -지만, ми побачили, що воно виражає протиставлення і лише його, тобто ця граMATика не має інших значень і виражає дійсно високий ступінь протилежності. Відповідником -지만 в українській мові є «але», «проте». Воно використовується, коли інформація в другій частині речення протилежна або суперечить інформації у першому та об'єднує ці дві частини в одне речення, виражаючи контраст.
5. За результатами досліджень ми з'ясували, що з'єднувальне закінчення -는데 має більш широкий спектр використання та зазвичай використовується для доповнення основної теми речення додатковою інформацією. При вираженні протиставлення -는데 пом'якшує його та робить більш ввічливим, також доповнює його певною додатковою інформацією. Тобто, якщо порівнювати саме вираження протиставлення за допомогою -지만 та -는데, -는데 виражає протиставлення м'якше.
6. З'єднувальне закінчення -으나, подібно до -는데, має широкий спектр використання, тобто виражає не тільки протиставлення. При вираженні значення протиріччя використовується більше на письмі та у формальних розмовах.

Отже, провівши дослідження за допомогою методу суцільної вибірки, методу компонентного аналізу, описового методу, зіставного методу та методу

лінгвостатистичного аналізу та зробивши комплексне дослідження використання грамем зі значенням протиставлення у корейській мові та порівняння їх між собою у контексті ми з'ясували, що результати та висновки, що були отримані під час даного дослідження, дають чітке розуміння доречності використання різних закінчень зі значенням протиставлення у розмові при певних обставинах з різними категоріями людей, що запобігає виникненню проблем та непорозумінням у процесі комунікації та спрощує розуміння іншомовного тексту.

АНОТАЦІЯ

이 조사에서는 반대의 의미를 가진 연결어미 -지만, -는데, -지만에 대해 조사했다. 이 주제에 대한 관심은 최근 몇 년 동안 한국어를 배우고 한국어로 의사 소통을 원하는 사람들이 증가하고 있기 때문에 자신의 생각을 명확하고 쉽게 공식화하기 위해 높은 수준의 언어 지식이 필요하기 때문이다. 잘못된 문법을 사용하여 반대를 표현하면 의사소통에 문제와 오해가 생기는 경우가 많고, 한국어에서 반대의 정확한 용법을 알지 못하면 외국 문장을 이해하기 어려운 경우가 많다. 따라서 다른 사람과 대화하고 다른 상황을 설명할 때 문법에 대한 철저한 지식과 대조를 올바르게 표현할 수 있는 능력이 매우 중요하다.

한국어를 고립어로 보는 시각도 존재한다. 비교 언어학에서 고립어 또는 고립된 언어는 달리 친연 관계를 가지는 언어가 없이 홀로 분포하는 언어를 가리키는 말이다. 그렇지만 형태론적 구조로 볼 때 한국어는교착어로 분류됩니다. 단어의 핵심이 되는 어근의 형태 자체가 변하는 굴절어와는 달리 어근의 형태는 변하지 않고, 각자 고유한 의미를 지닌 형태소들을 병렬적으로 이어 하나의 구와 문장을 만들게 된다.

한국어의 -지만, -는데, -으나 문법은 문장에서 반대를 표현할 때 사용된다.

연결어미 -지만의 용법을 살펴본 결과, 반대를 표현하며 이 문법은 다른 의미가 없으며 높은 수준의 반대를 표현한다는 것을 알 수 있었다. 문장의 두 번째 부분의 정보가 첫 번째 부분의 정보와 반대이거나 모순 될 때 사용되며이 두 부분을 하나의 문장으로 결합하여 대조를 표현한다.

연구 결과에 따르면 연결 어미 -는데는 더 넓은 범위에서 사용되며 일반적으로 문장의 주요 주제를 추가 정보로 보완하는 데 사용된다.반대를 표현할 때 -는데는 반대를 부드럽게 하고 더 공손하게 만들며 추가 정보를 추가한다.

연결어미 -으나, 처럼 -는데 는 반대만을 표현하는 것이 아니라 다양한 용도로 사용된다. 모순의 의미를 표현할 때 서면과 공식적인 대화에서 더 많이 사용된다.

따라서 본 연구의 결과와 결론은 서로 다른 범주의 사람들과의 특정 상황에서의 대화에서 반대의 의미를 가진 다른 어미를 사용하는 것이 적절하다는 것을 명확하게 이해함으로써 의사 소통 과정에서 문제와 오해를 방지하고 외국어 텍스트의 이해를 단순화 할 수 있음을 발견했다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Грищенко, А., Мацько, Л., Плющ, М., Тоцька, Н., & Уздиган, І. (2002). Сучасна українська літературна мова (3-тє вид.). Вища школа.
2. Карпенко, Ю. О. (2006). Вступ до мовознавства. Академія
3. Кочерган, М. П. (2004). Вступ до мовознавства. Академія.
4. Лесин, В. М., & Пулинець, О. С. (1971). Словник літературознавчих термінів. Радянська школа.
5. Плющ, М. Я., Бевзенко, С. П., Грипас, Н. Я., Козачук, Г. О., Леута, О. І., & Лобода, В. В. (2009). Сучасна українська літературна мова (7-ме вид.). Вища школа.
6. Русанівський, В. М., Тараненко, О. О., Зяблюк, М. П., Карпіловська, Є. А., Вихованець, І. Р., Грищенко, П. Ю. ... Німчук В.В. (2004). Українська мова: Енциклопедія (2-ге вид.). Українська енциклопедія.
7. Селіванова, О. (2006). Сучасна лінгвістика. Довкілля-К.
8. Словник лінгвістичних термінів. (1985). Вища школа.
9. Словник української мови: В 11 томах. (1970). Наукова думка.
10. Adventuresinkorean [@adventuresinkorean]. (2015, 24 лютого). Tumblr.
<https://www.tumblr.com/adventuresinkorean/111907546546/으나>
11. Ahn, J.-M., Lee, K.-a., & Han, H.-y. (2010). Korean grammar in use: Beginning. DARAKWON.
12. Easy conjunctions in korean: 11+ unique rules - ling app. (2021, 24 грудня). ling-app.com. <https://ling-app.com/ko/conjunctions-in-korean/>
13. George Sandulescu. Bucuresti, (2013) URL:
https://editura.mttlc.ro/carti/56_Charles_Ogden_Opposition_volume_two.pdf.
14. Kenneth, P. L. (1957). Grammemic theory. General Linguistics, (2), Стаття 2657.
15. Kimchi Cloud. (2015, 2 березня). – 지만 grammar lesson – “but” in korean. Kimchi Cloud. <https://kimchicloud.com/지만-grammar-lesson-korean/>

16. Ogden C. K. *Opposition : a Linguistic and Psychological Analysis*. Edited by C.
17. Online Dictionary | Definitions, Thesaurus and Translations.
<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/opposition>
18. Opposition definition and meaning | collins english dictionary. (б. д.). Collins
19. Song, J. J. (2005). *The korean language: Structure, use and context*. Routledge.
20. Schopenhauer, A. (1859). *Die welt als wille und vorstellung*. (3-тє вид.). F. A. Brockhaus.
21. Vancewong. (2017, 25 ЛЮТОГО). ~지만 VS ~(으)ㄴ/는데; important rules and various uses – let's study korean. Let's Study Korean – Resources by Korean learners, for Korean learners. <https://letusstudykorean.com/지만-vs-으는데-important-rules-and-various-uses/>
22. Yeon, J., & Brown, L. (2011). *Korean: A comprehensive grammar*. Routledge.